Dosarul nr. 2r-660/25 (2-25020156-02-25r-31032025)
Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător Guzun Corneliu

D E C I Z I E

16 octombrie 2025 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele completului, judecătorul Dimitriu Serghei
Judecătorii Badan-Melnic Eleonora şi Gîrleanu Violeta

Examinând recursul declarat de executorul judecătoresc Stoian Grigore, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 20 februarie 2025, prin care s-a respins demersul înaintat de executorul judecătoresc Stoian Grigore, cu privire la aplicarea interdicției de părăsire a țării în privința debitorului Sîrbu Ion,

C O N S T A T Ă :

Circumstanțele cauzei.

La data de 11 februarie 2025 executorul judecătoresc Stoian Grigore s-a adresat în instanța de judecată cu un demers privind aplicarea interdicției de părăsire a hotarelor țării pe un termen de 6 luni în privința debitorului Sîrbu Ion.

În motivarea demersului a indicat că, în procedura de executare forțată se află documentul executoriu nr. 2-1261/2022 din 27.02.2023 emis de Judecătoria Criuleni, sediul central, privind încasarea de la Sîrbu Ion Vladimir în beneficiul B.C. „Eximbank" S.A., a datoriei în sumă totală de 98 059, 73 lei.

Susține că, întru executarea hotărârii menționate mai sus, de către executorul judecătoresc au fost întreprinse măsurile de asigurare a executării și acțiunile de executare în conformitate cu prevederile art. 62, 63 ale Codului de executare. Astfel, prin încheierea 176-16815/2023, s-a dispus intentarea procedurii de executare în baza documentului executoriu în cauză și numită în condițiile art. 62 Cod de executare procedura de conciliere a părților, la care debitorul fiind somat legal nu s-a prezentat fapt confirmat prin înscrisurile anexate la demers.

Invocă faptul că, în urma interpelărilor făcute în adresa instituțiilor de stat, deținătoare de registre, precum și din informația parvenită nu a fost depistat și stabilit locul aflării bunurilor debitorului. Conform solicitării creditorului urmăritor, acesta a solicitat aplicarea față de debitor a tuturor măsurilor în vederea executării documentului executoriu. Verificând baza de date ACCES s-a constatat că, debitorul traversează frontiera de stat, iar obligațiile prevăzute în procedura de executare nu le onorează, astfel este necesară aplicarea interdicției de părăsire a hotarelor țării. În adresa debitorului au fost expediate un șir de scrisori prin care a fost somat în repetate rânduri de a se prezenta la birou în vederea onorării obligațiilor asumate.

Afirmă că, luând în considerare suma datorată și faptul că, până la momentul de față nu este achitată, iar debitorul ignoră în continuare cerințele legale de a se prezenta, situația respectivă face imposibilă executarea hotărârii judecătorești, ținând cont că acesta a fost informat despre acțiunile întreprinse, fapt confirmat prin anexele prezentate la demers, motivul necesității

prezentării acestuia la biroul executorului judecătoresc îl servește necesitatea întocmirii actelor de executare silită în prezența debitorului, or legea prevede expres că, la întreprinderea acțiunilor de executare silită prezența debitorului este obligatorie.

Invocă executorul judecătoresc că, debitorul se eschivează de la executarea hotărârii, astfel, în scopul executării documentelor executorii este necesară aplicarea interdicției de a părăsi hotarele țării în privința debitorului pentru un termen de șase luni, având în vedere că debitorul nu a executat documentul executoriu.

Consideră că, restricțiile impuse drepturilor debitorului la libera circulație, drepturi garantate de Constituție și de CEDO, urmăresc un scop legitim, au la bază temei legal, sunt de interes public, evident necesare într-o societate democratică și proporționale cu scopul urmărit.

Soluția primei instanțe.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 20 februarie 2025, s-a respins demersul înaintat de executorul judecătoresc Stoian Grigore, cu privire la aplicarea interdicției de părăsire a țării în privința debitorului Sîrbu Ion.

Solicitarea recurentului.

Nefiind de acord cu încheierea din 20 februarie 2025 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, la data de 14 martie 2025, executorul judecătoresc Stoian Grigore a declarat recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea încheierii instanței de fond și emiterea unei noi soluții de admitere a demersului înaintat.

Termenul de declarare a recursului.

În conformitate cu prevederile art. 425 Cod de procedură civilă, „Termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii”.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru reține că, la materialele cauzei nu se regăsește dovada de recepționare a Încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 20 februarie 2025, prin care s-a respins demersul executorului judecătoresc Stoian Grigore, cu privire la aplicarea interdicției de părăsirea țării în privința debitorului Sîrbu Ion, prin urmare, recursul declarat la data de 14 martie 2025 se apreciază a fi declarat în termenul legal stabilit.

Argumentele părților.

În motivarea recursului executorul judecătoresc Stoian Grigore a indicat că, încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 20 februarie 2025 contestată este neîntemeiată din punct de vedere a circumstanțelor cauzei.

Susține că, în motivarea încheierii, instanța a făcut trimitere la faptul că, la solicitarea executorului judecătoresc de a fi dispusă anunțarea în căutare a debitorului, ultimul nu ar fi prezentat probe suficiente în vederea constatării faptului că debitorul nu se află la adresa vizei de domiciliu sau locul lui nu este cunoscut, or în situația în cauză recurentul nu poate fi de acord, deoarece tot instanța prin încheiere a constatat faptul că potrivit înscrisurilor anexate şi anume a scrisorilor cu aviz acesta este plecat/nereclamat, iar instanța a tratat aceasta precum că locul de aflare a debitorului este cunoscut, sau nu poate fi reținută această situație ca un loc cunoscut de executorul judecătoresc, atâta timp cât din înscrisurile prezentate, cât şi în încheierea emisă nu a fost reflectată adresa debitorului la care executorul l-ar putea cita.

Indică faptul că, din constatările făcute, debitorul poate părăsi hotarele țării, ceea ce va fi o piedică în executarea documentului executoriu, potrivit art. 64 Cod de executare.

Susține că, un alt punct în respingerea demersului de către instanță a fost mențiunea că, la demersul înaintat executorul judecătoresc nu ar fi anexat suficiente dovezi în acțiunile întreprinse, iar în esență instanța ar obliga executorul judecătoresc să întreprindă careva măsuri convenabile acesteia pentru a admite demersul înaintat, or aceasta este un absurd, instanța prin astfel de motivații a ieșit din limita judecării cauzei, or, art. 64 Cod de executare prevede altceva decât cele constatate în încheierea supusă recursului.

Relevă că, în motivarea încheierii date se bazează pe faptul că executorul urma să citeze debitorul prin intermediul monitorului oficial sau printr-o altă modalitate, or în această situație executorul judecătoresc ar pune la cheltuieli suplimentare creditorul, fapt care ar majora cuantumul datoriei față de debitor. Mai mult, în motivarea demersului înaintat, scopul măsurilor respective a fost anume pentru a informa debitorul cu minimum de cheltuieli, prin care odată admis, la momentul stabilirii acestuia organele de resort urma să informeze executorul judecătoresc, cât și debitorul despre necesitatea prezentării acestuia în vederea executării hotărârii de judecată.

Consideră executorul judecătoresc că, în cazul în care măsura asiguratorie va fi aplicată, executorul poate să întreprindă acțiuni de executare silită, iar în cazul dat executorul este în imposibilitate să întreprindă careva acțiuni sau debitorul este indiferent la cele întreprinse.

Susține că, fiind de bună credință a prezentat instanței copia scrisorilor cu aviz, prin care a dovedit faptul citării legale, anume acțiuni nu doar declarații, iar pe de altă parte instanța a tratat înscrisurile după propria sa convingere, argumentându-și poziția contrar normelor legale și anume, a art. 64 Cod de executare. În ce privește măsurile solicitate, acestea au scopul asigurării procedurii de executare în vederea asigurării procedurii de executare prin aplicarea unor interdicții, iar pe cale de consecință debitorul va depune un efort în soluționarea executării documentului executoriu sau această măsură este un procedeu legal care nu ar încălca drepturile la libera circulație în condițiile în care există o hotărâre neexecutată.

La data de 31 martie 2025, prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor cauza a fost repartizată în mod automat-aleatoriu judecătorului Curții de Apel Centru - Anton Marina.

Prin încheierea din 30 iunie 2025, emisă de Președintele interimar al Curții de Apel Centru, Mîra Ghenadie, s-a dispus redistribuirea unor categorii de dosare aflate în procedura judecătorului Anton Marina, prin intermediul PIGD, altor judecători.

La data de 09 septembrie 2025, prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor cauza a fost repartizată în mod repetat automat-aleatoriu judecătorului Curții de Apel Centru, - Dimitriu Serghei.

Aprecierea instanţei de recurs.

Analizând legalitatea și temeinicia încheierii contestate, prin prisma argumentelor invocate în recurs în cumul cu materialele pricinii, Colegiul Civil consideră că recursul urmează a fi respins, cu menținerea încheierii instanței de fond, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 424 alin. (1) Cod de procedură civilă, curțile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.

Potrivit prevederilor art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau

electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părților.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să mențină încheierea.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru a stabilit că, la data de 11 februarie 2025 executorul judecătoresc Stoian Grigore s-a adresat în instanța de judecată cu un demers privind aplicarea interdicției de părăsire a hotarelor țării pe un termen de 6 luni în privința debitorului Sîrbu Ion.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 20 februarie 2025, s-a respins demersul înaintat de executorul judecătoresc Stoian Grigore, cu privire la aplicarea interdicției de părăsire a țării în privința debitorului Sîrbu Ion.

Nefiind de acord cu încheierea din 20 februarie 2025 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, la data de 14 martie 2025, executorul judecătoresc Stoian Grigore a declarat recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea încheierii instanței de fond și emiterea unei noi soluții de admitere a demersului înaintat.

Conform dispozițiilor art. 22 alin. (1) lit. x) Cod de executare, executorul judecătoresc este în drept să solicite instanței judecătorești, la cererea creditorului, aplicarea față de debitor a interdicției de a părăsi țara în cazul în care plecarea acestuia ar face imposibilă sau dificilă executarea hotărârii judecătorești.

Potrivit art. 64 alin. (1) Cod de executare, interdicția de a părăsi țara în cel mult 6 luni se aplică de către judecător, la demersul executorului judecătoresc, *doar atunci când prezența debitorului este necesară pentru executarea eficientă a documentului executoriu şi doar după luarea măsurilor de asigurare a executării documentului executoriu*, cu obligarea executorului judecătoresc de a efectua periodic un control privind necesitatea menținerii acestei interdicții. Încheierea instanței de judecată se execută imediat, însă poate fi atacată cu recurs.

Demersul executorului judecătoresc privind interdicția de a părăsi țara se examinează pe baza materialelor anexate la demers, fără participarea părților.

Instanța care examinează demersul poate dispune citarea participanților la proces şi a executorului judecătoresc pentru a se pronunța cu privire la temeiurile invocate în demers.

Din materialele cauzei rezultă că, la biroul executorului judecătoresc Stoian Grigore în procedura de executare forțată se află documentul executoriu nr. 2-1261/2022 din 27.02.2023 emis de Judecătoria Criuleni, sediul central, privind încasarea de la Sîrbu Ion Vladimir (a.n. *****, c/p: *****, cu domiciliul în **********) în beneficiul B.C. „Eximbank" S.A. (c/f: 1002600010273, cu sediu în mun. Chișinău, str. Ștefan cel Mare 171/1) datoria în sumă totală de 98 059, 73 lei.

De către executorul judecătoresc a fost intentată procedura de executare silită şi au fost aplicate măsurile asiguratorii de rigoare, conform prevederilor art. 63 alin. (l) Cod de executare.

Totodată, se constată că, executorul judecătoresc în demersul înaintat face trimitere la interpelările efectuate în adresa instituțiilor de stat deținătoare de registre și răspunsurile în privința acestora, la instituțiile bancare, care datează cu anul 2023, astfel fiind justificată concluzia primei instanțe că, nu s-a probat întreprinderea tuturor măsurilor, or, măsura interdicției de a părăsi țara este cea mai severă măsură și este aplicabilă doar după întreprinderea tuturor măsurilor disponibile premergătoare, fiind o limitare a unui drept constituțional la circulație, garantat de art. 27 din Constituție.

De asemenea, în mod justificat a fost reținut de către instanța de fond, că executorul

judecătoresc Stoian Grigore nu a prezentat informația din partea Poliției de Frontieră a Republicii Moldova, privind intrările-ieșirile debitorului Sîrbu Ion, din/în țară deși, executorul judecătoresc în demersul înaintat a menționat că, „verificând baza de date ACCES s-a constatat că debitorul traversează frontiera de stat iar obligațiile prevăzute în procedura de executare nu le onorează", or așa o informație la materialele cauzei nu se regăsește.

La caz, se mai reține că, executorul judecătoresc Stoian Grigore urma să înainteze instanţei de judecată un demers prin care să solicite mai întâi anunțarea în căutare a debitorului Sîrbu Ion, or, corespondența expediată în adresa acestuia în cadrul procedurii de executare a fost restituită cu mențiunea „plecat", la momentul actual domiciliul acestuia nefiind cunoscut atât executorului judecătoresc, cât și instanței de judecată, fapt reținut corect de prima instanță și care reiterează temeinicia concluziei cu privire la neîntreprinderea tuturor măsurilor disponibile de executare, anterior adresării cu demersul de aplicare a interdicției de părăsire a țării.

Concomitent, instanța de recurs consideră că, este întemeiată concluzia primei instanțe precum că, în prezenta speță executorul judecătoresc nu a întreprins toate măsurile posibile pentru asigurarea executării şi nu a demonstrat dincolo de orice dubii rezonabile că o eventuală plecare a debitorului peste hotarele Republicii Moldova ar face imposibilă executarea, or sarcina probațiunii acestei circumstanțe, îi este atribuită expres de lege.

Pe cale de consecință, Colegiul conchide despre lipsa motivelor de fapt și a temeiului legal pentru a aplica interdicția de părăsire a țării în privința debitorului, în actuala speță. În acest sens, instanța de recurs relatează că, aplicarea interdicției de a părăsi țara este o măsură excepțională şi la aplicarea acesteia instanța trebuie să țină cont nu numai de interesele creditorului, dar și de drepturile debitorului. De asemenea, urmează de relatat că, orice limitare a dreptului persoanei la libera circulație, inclusiv şi prin interdicția de a părăsi țara, trebuie să corespundă anumitor exigențe de ordin material şi procedural, care să garanteze proporționalitatea acesteia cu scopul urmărit.

Mai mult, instanța de recurs atestă că din înscrisurile anexate la demers nu sunt temeiuri de a considera că eventuala ieșire a debitorului peste hotarele Republicii Moldova ar face în mod evident imposibilă sau dificilă executarea hotărârii judecătorești sau că debitorul ar putea părăsi țara anume în scopul de a se eschiva de la executarea documentului executoriu. În acest context, este de menționat că aplicarea interdicției de a părăsi țara nu trebuie înțeleasă şi aplicată ca o sancțiune pentru neexecutarea documentului executoriu, dar exclusiv ca un procedeu care să fie precedat de două condiții cumulativ prezente, conform art. 64 alin. (1) Cod de executare: *a) se aplică doar atunci când prezența debitorului este necesară pentru executarea eficientă a documentului executoriu; b) se aplică doar după luarea măsurilor de asigurare a executării documentului executoriu*. Cele două condițiile cumulative nu au fost probate la caz, prima instanță corect stabilind neîntrunirea acestora, iar argumentele din recurs, conțin în esență reiterarea argumentelor din demers, nefiind în măsură să combată cele constatate de prima instanță.

Instanța de recurs reiterează că, aplicarea interdicției de părăsire a ţării *este ca ultimă măsură aplicabilă*, ce afectează dreptul constituţional la libera circulaţie, prevăzut de art. 27 din Constituţie, fiind o ingerință în acest drept fundamental, iar CEDO a stabilit încălcarea dreptului la libera circulație, astfel cum este recunoscut în paragrafele 1 si 2 ale art.2 din Protocolul nr.4, în situaţia nejustificării acesteia în strictă conformitate cu legea (Hotărîrea CEDO din 25.01.2007 în cauza Sissanis impotriva Romaniei).

În contextul celor expuse, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru constată ca fiind întemeiată și legală concluzia instanței de fond de respingere a

demersului înaintat cu privire aplicarea interdicției de părăsire a țării în privința debitorului Sîrbu Ion, deoarece motivele indicate în demers sunt nejustificate în fapt, fiind declarative, motive pentru care, instanța de recurs ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat și a menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 20 februarie 2025.

În conformitate cu art. art. 427 lit. a), 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru –

D E C I D E :

Se respinge recursul declarat de executorul judecătoresc Stoian Grigore.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 20 februarie 2025, prin care a fost respins demersul înaintat de executorul judecătoresc Stoian Grigore, cu privire la aplicarea interdicției de părăsire a țării în privința debitorului Sîrbu Ion.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul Dimitriu Serghei

Judecătorii Badan-Melnic Eleonora

Gîrleanu Violeta